

mende. Der var kun 139,000 fkattepligtige Familier, faaledes at altsaa de to Trebiede af fante- lige Familier kun havde en Indtægt, fom ikke var fkattepligtig. Tager man enkelte Kommuner, fom ikke høre til de daarlignfte, f. Ex. min egen Kommune, der ftaar midt imellem, havde af 1,000 Familier der kun 39: 800 Kr. aarlig og derover, og naar altsaa en Lærer der havde 800 Kr., vilde han være blandt de fførste fkattepligtige. I mange af Kommunerne ere Forholdene endnu ringere. I Nørrefnede-Giftrup Kommune f. Ex., hvor der var 1,198 Familier, vare kun 50 fkattepligtige; det vil fige $\frac{9}{10}$ af Befolkningen havde under 325 Rd. aarligt. Da nu Flertallet her i Salen faa ofte paaberaaber fig, at det er Folkets store Flertal, der fætter, faa vil jeg fige, at jeg tror, Flertallet tager ftorlig feil, naar det mener, at Stemningen blandt Befolkningen er med det i dette Punkt. Hvis der f. Ex. var Spørgsmaal om, at Lærerne ffulde have Lønningstillæg for at naae op til 800 Kr., hvor de ikke have denne Indtagt, kunde jeg godt gaa med dertil, og vi have jo fet af den os forelagte Overfigt, at over 595 Lærere have under 800 Kr. Svad Embedsmændene angaar, tror jeg heller ikke, at det store Flertal af Befolkningen finder det rigtigt at give Lønningstillæg til dem, der have over 2,400 Kr., men her er forefllaet at give Lønningstillæg af indtil 4,400 Kr. Det fer næften ikke ud til, at Flertallet er rigtigt ind i, hvorledes Stemningen er hos den store Mængde af Befolkningen. Hvis man her havde faftholdt ikke at give Embedsmændene Lønningstillæg af Lønninger, der vare over 2,400 Kr., og ikke at give Lærerne Lønningstillæg af en Lønning ud over 800 Kr., og Loven derefter var kommen over i Landftthinget, kunde man have fet Forftjellen mellem Folkethinget og Landftthinget. Godfcoierpartiet i Landftthinget maatte jo være villigt til at gaa høiere for Embedsmændenes Vedkommende; det ligger i Sagens Natur, men med Hensyn til Lærerne var Flertallet ifjor her det Høiftbydende, idet det hød 300,000 Kr. I Landftthinget blev der da ikke budt 300,000 Kr., men nu er der Lo om Budet, idet Landftthinget i Mar ogfaa har budt 300,000 Kr.; der kommer da imidlertid ikke Noget ud af det Hele. At ftille Endringsforflag i den Retning, jeg mener, vilde have været fuldfændigt ørfefløft, selv om man havde været flere derom. Jeg tænkte, at det maafke kunde gaa mig, fom det i forrige Samling gif det ærede Medlem for Aarhus Amts 1fte Valgkreds (Winther), da han indbragte fit Forflag om 100,000 Kr. Den Gang var det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) helt Modftander deraf. Han fagde, at Folket nok vilde unde Lærerne Lønningstillæg, men at det ærede Medlem for Aarhus ikke var nogen god Jordemoder og Fødfelfhjælper for at ftaffe dem dette Lillæg. Han talte endvidere om, at han ikke troede, at det Plafter, det ærede

Medlem kom med, vilde læge Saaret, og at det derfor maatte være lavet af en daarlig Doktor. Han betegnede Forflaget fom kunftmæssigt, og han fandt, at det var et Hjul, fom paffede udmærket til Ministeriets Uhrværk. Han fagde endvidere: Forlang ikke af os, at vi ffulde ftemme for dette Forflag, men forkaft det, faa ffulde vi fe, hvad vi kunne gjøre for Sagen ved 3die Behandling. Jeg tror nu, at det vilde have været helbigere, om det ærede Medlem ftroy havde ftottet Forflaget, thi Lærerne fit fom beftjendt Intet. Ja, de af dem, der holde Folkethingftidenden, fit dygtig Papir for Hængene, men de fit ikke en Dre i Lommen. — Jeg fkal dernæft omtale de faafaldte ftiftsmidler, fom jo høre til et af de beftjendte fem Punkter. Jeg har ikke kunnet fe, at der ikke var nogen Grund til at fætte dem ind paa Finantsloven, og jeg mener, at det vilde have været rigtigere at falde dem Statsmidler, idet Kirkens Midler i 1536 inddroges fom Krongods. Grundlovens § 3 beftemmer, at Folkekirken ffuld støttes af Staten, fom altsaa har en Forpligtelse til at ftotte den, og jeg tror nok, det kan lykkes at faae en Præftelønningflov, hvorved alle Midlerne kunne komme ind paa Finantsloven. Jeg tror ikke, man behøvede at være bange, om det ftekte, og jeg tænker ikke, at den ærede Minister ffulde være angst for, at Flertallet her kunde falde paa at luffe Kirkerne paa famne Maade fom Theatret. — Jeg fkal dernæft omtale Søbefæftningen. Det har viift fig, at Flertallet her ikke tror at kunne befæfte Kjøbenhavn helt, idet det vilde overftige Landets finantfjelle Kræfter. Der har jo været forlangt 25 Millioner Kr. til en Befæftning mod Søfiden, men man var af den Formening, at Landbefæftningen afolut maatte komme bag efter. Jeg tænker nu ikke, at Ministeriet tror, vi ved en Søbefæftning kunne forfvare hele Sjælland med dets 82 Mile Koftftreknng. Fjenden kan jo gjøre Landgang paa mange Punkter, og han kommer da let til Kjøbenhavn fra Landfiden; hvad nyttede det da, vi havde den befæftet fra Søfiden. Det kunde ogfaa, selv om vi befæftede Byen baade fra Land- og fra Søfiden, gaa lige faa uheldigt fom i Frederiks, hvor de laa og fæftede Bomber indtil os — og nu kan man jo fkyde meget længere end den Gang —, faa at hele Befolkningen maatte reife fin Bei, og Byen laa helt øde; men her i Kjøbenhavn vilde det vel endda være vanffeligt nok for Befolkningen at flippe bort, naar Byen beleiredes baade fra Land- og fra Søfiden. Mulig ogfaa man kunde finde en anden Plads at befæfte, men et Tilflugtsfted maag man jo altid have, hvor lille det end er. I Slesvig havde vi faaledes Als at trække os tilbage til. I Sommer, da Fæftningsloven var til Behandling, og det ærede Medlem for Præftø Amts 6te Valgkreds (Bojfen) foreflog at ftandfe Sagen for at finde et nyt Grundlag, tænkte jeg med det Samme paa, om man ikke kunde befæfte Møen. Den er rigtignok lidt mindre end Als,